РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

6 октомври 2009 година*

По дело C-438/07

с предмет иск за установяване на неизпълнение на задължения, предявен на основание член 226 ЕО на 18 септември 2007 г.,

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н I. Koskinen и г-н L. Parpala, както и г-жа M. Patakia и г-жа S. Pardo Quintillán, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ищец,

срещу

Кралство Швеция, за което се явява г-жа A. Falk, в качеството на представител,

ответник,

* Език на производството: шведски.

подпомагано от

Република Финландия, за която се явяват г-н J. Heliskoski и г-жа A. Guimaraes-Purokoski, в качеството на представители,

встъпила страна,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н A. Rosas, председател на състав, г-н A. Ó Caoimh, г-н J. Klučka, г-н U. Lõhmus и г-н Ал. Арабаджиев (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа J. Kokott,
секретар: г-жа C. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 февруари 2009 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 26 март 2009 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С исковата си молба Комисията на Европейските общности иска от Съда да установи, че като не е следило, най-късно до 31 декември 1998 г., за това всички зауствания от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с еквивалент жители (ЕЖ) над 10 000, които проникват пряко в чувствителните зони или техните водосборни басейни, да отговарят на релевантните предписания на приложение I към Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 43), изменена с Директива 98/15/ЕО на Комисията от 27 февруари 1998 г. (ОВ L 67, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 4, стр. 201, наричана по-нататък „Директива 91/271“), Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по член 5, параграфи 2, 3 и 5 от Директива 91/271.

Правна уредба

Конвенция за защитата на морската среда на района на Балтийско море

2 Европейската общност, наред с някои държави членки и с Руската федерация, е страна по Конвенцията за защитата на морската среда на района на Балтийско море (Хелзинкска конвенция, ревизирана през 1992 г.) (ОВ L 73, 1994 г., стр. 20; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 8, стр. 251 и 270, наричана по-нататък „Конвенцията за Балтийско море“), приета с Решение 94/157/ЕО на Съвета от 21 февруари 1994 година за сключване, от името на Общността, на Конвенцията за защитата на морската среда на района на Балтийско море (Конвенция от Хелзинки, ревизирана през 1992 г.) (ОВ L 73, стр. 19; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 8, стр. 269).

Общностна правна уредба

3 Съгласно член 1 от Директива 91/271 тя се отнася за събирането, пречистването и заустването на градски отпадъчни води, както и пречистването и заустването на отпадъчни води, произхождащи от някои промишлени отрасли, и има за цел опазване на околната среда от вредните последици, причинени от заустването на споменатите по-горе отпадъчни води.

4 Член 2 от Директивата гласи:

„По смисъла на настоящата директива:

1. „градски отпадъчни води“ са битовите отпадъчни води или смес от битови отпадъчни води и промишлени отпадъчни води и/или дъждовни води;

[…]

4. „агломерация“ е зона, в която съсредоточаването на населението и/или стопанските дейности е достатъчно, за да е възможно да се събират градските отпадъчни води, да се отвеждат към пречиствателна станция или пункт за окончателно изливане;

5. „канализационна система“ е система от канали, която събира и отвежда градските отпадъчни води;

6. „еквивалент жители (ЕЖ)“ са биоразградими органични вещества, за които биохимичната потребност от кислород за пет дни (БПК5) е 60 грама дневно;

[…]

8. „вторично пречистване“ е пречистването на градските отпадъчни води чрез метод, който поначало включва биологична обработка с вторично утаяване, или чрез друг метод, който позволява да се спазват условията в таблица 1 от приложение I;

9. „подходящо пречистване“ е пречистването на градските отпадъчни води чрез всеки метод и/или система за отвеждане, които позволяват на водите в приемниците [другаде в текста: „водоприемниците“] на отпадъчните води да отговарят на възприетите цели за качество, както и да отговарят на съответните разпоредби на настоящата директива и на други общностни директиви;

[…]

11. „еутрофизация“ е обогатяване на водата с допълнителни елементи, по-специално съединения на азота и/или фосфора, предизвикващи ускорено развитие на водорасли и растения от висши видове, което води до нежелано нарушаване на равновесието на наличните водни организми и влошаване качеството на водата;

[…]

13. „крайбрежни води“ са водите, разположени извън линията на отлив на морето или от външната граница на устие.“

5 Общите правила, приложими за уредените от посочената директива отпадъчни води, се съдържат в член 4, параграф 1 от нея, който предвижда:

„Държавите членки следят за това, градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка […]“

6 Член 5 от Директива 91/271 гласи:

„1. За целите на параграф 2 държавите членки установяват до 31 декември 1993 г. чувствителните зони въз основа на определените в приложение II критерии.

2. Държавите членки следят за това, градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им в чувствителни зони да бъдат подлагани на по-строго пречистване от предвиденото в член 4, най-късно до 31 декември 1998 г. за всички зауствания, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000.

3. Заустванията, произлизащи от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, посочени в параграф 2, отговарят на съответните изисквания от приложение I, точка Б. […]

[…]

5. За заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, разположени в съответните водосборни басейни на чувствителните зони и които допринасят за замърсяването на тези зони, се прилагат параграфи 2, 3 и 4.

[…]“

7 Точка Б, параграфи 2 и 3 от приложение I към тази директива предвижда следното:

„2. Изливаните от пречиствателните станции градски отпадъчни води, пречистени съгласно членове 4 и 5 от настоящата директива, отговарят на изискванията в таблица 1.

3. Градските отпадъчни води, изливани от пречиствателните станции в чувствителни зони, подложени на еутрофизация, като идентифицираните в приложение II, точка A, буква а), отговарят, освен това, на изискванията в таблица 2 от настоящ[о]то приложение.“

8 Таблица 2 от посоченото приложение I има следния текст:

„Таблица 2: Изисквания за заустване от пречиствателни станции на градски отпадни води в чувствителни райони, които са подложени на еутрофикация

[другаде в текста: „еутрофизация“], както е посочено в приложение II, раздел A, буква а). Единият или двата параметъра могат да се приложат според местната ситуация. Приложими са стойностите за концентрация или за процент на намаляване.“

9 Съгласно втората клетка от тази таблица общо азотът трябва или да е с максимална концентрация от 15 mg/l за агломерациите с ЕЖ между 10 000 и 100 000 и от 10 mg/l за по-големите агломерации, или за него да се приложи минимален процент на намаляване от 70—80 %.

10 Точка A, буква а), втора алинея от приложение II към Директива 91/271 предвижда:

„При оценка на необходимостта от редуциране на допълнителни елементи чрез допълнителна обработка може да се имат предвид следните аспекти:

i) езера и потоци, заустващи в езера (язовири), затворени заливи, за които е установено, че обменът на вода е слаб, което може да породи феномен на акумулация. В тези зони следва да се предвиди елиминиране на фосфор, освен ако може да се докаже, че това елиминиране няма да окаже въздействие върху нивото на еутрофизация. Следва също да се предвиди елиминиране на азота, в случай че изхвърляните води произлизат от големи агломерации;

ii) устия на реки, заливи и други крайбрежни води, за които е установено, че обменът на вода е слаб или че получават големи количества допълнителни елементи. Изливаната вода от малки агломерации обикновено е от слабо значение за тези зони, но що се отнася до изхвърляните води от големи агломерации, трябва да се предвиди елиминирането на фосфора и/или азота, освен ако може да се докаже, че това елиминиране няма да окаже въздействие върху нивото на еутрофизация.“

Национална правна уредба

11 От съдържащо се в писмените изявления на Кралство Швеция описание на националната правна уредба е видно, че всички дейности, както и мерките, които имат съществено значение за околната среда, попадат в сферата на приложение на шведския кодекс за околната среда (miljöbalken). Освен това всяка шведска пречиствателна станция за градските отпадъчни води на агломерации с ЕЖ над 2 000 трябва да притежава разрешително, което се издава след преценка на всеки конкретен случай. При разглеждането на искането за издаване на разрешително се извършва глобална оценка на статута на зоната на водоприемника, която е основана на сборните изливания от всички източници, както и на оценка на последиците от изливанията в долното течение.

Досъдебна процедура

12 През 1994 г. Кралство Швеция идентифицира всички свои води като чувствителни зони. През 1998 г. и през 2000 г. то потвърждава пред Комисията тази класификация. По-нататък тази държава членка посочва, че е използвала еутрофизацията като критерий и че именно масата засегната вода позволявала да се определи видът пречистване, който се изисква. Според Кралство Швеция по силата на критериите, посочени в точка A, буква a), подточки i) и ii) от приложение II към Директива 91/271, цялата шведска територия е чувствителна към еутрофизацията или към риска от еутрофизация поради отделянето на фосфор.

13 На 23 октомври 2002 г. Комисията изпраща на Кралство Швеция официално уведомително писмо с мотива, че тази държава членка не се е съобразила със задълженията си по член 5 от Директива 91/271. Неизпълнението произтичало от факта, че всички зауствания от пречиствателни станции за градски отпадъчни води в чувствителни зони не били в съответствие с изискванията, предвидени в точка Б от приложение I към Директивата. Кралство Швеция било длъжно да се съобрази, най-късно до 31 декември 1998 г., с посочените изисквания, които се прилагали за всички зауствания от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, както и за всички зауствания от такива пречиствателни станции, разположени във водосборните басейни на чувствителните зони.

14 В отговора си от 5 февруари 2003 г. Кралство Швеция отхвърля твърденията на Комисията и поддържа, че се е съобразило с Директива 91/271. Шведските власти считат, че не е било необходимо да се елиминира азотът, съдържащ се в заустените в Балтийско море води от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000 и разположени в зони на север от община Norrtälje. Те смятат по-нататък, че отделянето на азот от пречиствателните станции за градските отпадъчни води от други агломерации с ЕЖ над 10 000 и разположени в Централна и Южна Швеция не допринасяло за еутрофизацията на крайбрежните води, защото при преминаването през водосборния басейн между източника на замърсяването и морето се осъществява достатъчно естествено задържане на азота.

15 На 1 април 2004 г. Комисията изпраща на Кралство Швеция мотивирано становище, в което представя научни изследвания, свидетелстващи, че елиминирането на азота, съдържащ се в заустените в Ботническия залив и Ботническо море води, оказва въздействие върху нивото на еутрофизация в Балтийско море в същински смисъл. Комисията посочва, че всички заустени в Балтийско море, включително Ботническия залив и Ботническо море, води от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, трябва да бъдат подложени на пречистване за елиминиране както на фосфора, така и на азота от тях.

16 Комисията приема по-нататък, че отделянето на азот от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000 в централните и южните региони на Швеция, допринасяло да се замърси Балтийско море, което е чувствителна зона. В това отношение тя отбелязва, че естественото задържане във водосборни басейни не е приемлив метод за снижение на притока на азот за крайбрежните зони.

17 Кралство Швеция отговаря на мотивираното становище на Комисията с писма от 14 и 22 юни 2004 г., като посочва, че когато една държава членка трябва да изрази позиция относно зоните, които са чувствителни към еутрофизацията по смисъла на Директива 91/271, тя трябва да прецени и кои хранителни вещества допринасят за същата. Когато държавата членка е заела позиция по този въпрос, тя трябва да следи за извършването на по-строго пречистване на азота и/или на фосфора в зависимост от местната ситуация. Кралство Швеция подчертава по-нататък, че държавите членки са свободни да изберат метода, който желаят да използват за елиминиране на азота от градските отпадъчни води.

Следователно Директива 91/271 би трябвало да се тълкува в смисъл, че естественото задържане може да бъде взето предвид като метод за елиминиране на азота от произлизащите от вътрешността на територията градски отпадъчни води, които са заустени в реките и потоците и се оттичат впоследствие към чувствителните крайбрежни зони.

18 Тъй като не е удовлетворена от отговора на Кралство Швеция на посоченото мотивирано становище, Комисията предявява настоящия иск.

19 С определение от 28 януари 2008 г. на председателя на Съда Република Финландия е допусната да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Кралство Швеция.

По иска

Доводи на страните

20 Кралство Швеция е разделило на пет групи, споменати в първите пет приложения към неговата писмена защита, своите 141 пречиствателни станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, които отпадъчни води проникват пряко в чувствителните зони или техните водосборни басейни.

21 В своята писмена дуплика тази държава членка уточнява, че положението на 5 от посочените 141 пречиствателни станции следва да поправи. Така пречиствателните станции на агломерациите на Kristianstad, от една страна, и на Jönköping и на Huskvarna, които занапред съставляват една и съща агломерация, от друга страна, трябва да се заличат от приложение 1 към писмената защита на тази държава членка и да се добавят в приложение 3 към същата. Тази на Lysekil трябва

да се заличи от посоченото приложение 1 и да се добави в приложение 2 към посочената писмена защита. Накрая, пречиствателната станция на Hammarö трябва да бъде заличена от приложение 2 към писмената защита на Кралство Швеция и добавена в приложение 1 към същата.

22 На първо място, в приложение 1 към писмената защита на Кралство Швеция, изменена с неговата писмена дуплика (наричано по-нататък „приложение 1, изменено“) се изброяват пречиствателните станции, считани от тази държава членка за съответстващи на изискванията на Директива 91/271. Според Кралство Швеция искът за неизпълнение е неоснователен по отношение на посочените станции, защото всички те разполагат със специфично оборудване за елиминиране на азота, което отговаря на изискванията на тази директива. Комисията се ограничава да констатира, че в нарушение на посочената директива пречиствателните станции на Eslöv, на Kristianstad и на Jönköping не елиминират азота от градските отпадъчни води, които пречистват.

23 На второ място, що се отнася, от една страна, до пречиствателните станции, изброени в приложение 2 към писмената защита на Кралство Швеция, изменено с неговата писмена дуплика (наричано по-нататък „приложение 2, изменено“), и от друга страна, до пречиствателните станции, изброени в приложение 3 към същата писмена защита, изменена с посочената писмена дуплика (наричано по-нататък „приложение 3, изменено“), Комисията посочва, че приема позицията на Кралство Швеция, според която описаните станции не отговарят на предписанията на Директива 91/271, защото първите не са оборудвани да елиминират азота, а вторите не елиминират достатъчно азот от градските отпадъчни води, които пречистват.

24 На трето място, що се отнася до станциите, изброени в приложение 5 към писмената защита на Кралство Швеция, Комисията ги разграничава според това дали са заустени пряко или непряко в Ботническия залив и пряко или непряко в Ботническо море. Комисията счита, че тъй като по-голямата част от шведските вътрешни води се оттичат в Балтийско море в същински смисъл, чиято еутрофизация се причинява главно от фосфора и от азота, тази маса вода трябва да се счита за чувствителна към тези две хранителни вещества. Следователно всички тези станции трябвало, освен фосфора, да въведат по-строго пречистване на азота по смисъла на член 5, параграфи 2, 3 и 5 от Директива 91/271 (наричано по-нататък „третично пречистване“).

25 Комисията признава, че водите в Ботническия залив са чувствителни само към фосфора, но счита, че този залив не може да се разглежда изолирано, тъй като хранителни вещества, включително азот, се пренасят от неговия морски басейн към другите части на Балтийско море. Комисията, опирайки се по-конкретно на доклад относно транспонирането на Директива 91/271 в Швеция, съставен по нейно искане през 2003 г. от Water Research Center (наричан по-нататък „докладът от 2003 г.“), е на мнение, че водите на Ботническо море са поне отчасти чувствителни към азота. Така изтичането на водите, произхождащи от Ботническия залив и от Ботническо море към Балтийско море в същински смисъл, щяло да доведе до пренасянето на значително количество азот.

26 На последно място, що се отнася до станциите, изброени в приложение 4 към писмената защита на Кралство Швеция, които се считат от тази държава членка за съответстващи на изискванията на Директива 91/271, не било и необходимо да се извършва елиминиране на азота, защото естественото задържане е толкова значително, че заустванията на водите от тях не допринасят за еутрофизацията на крайбрежните води. В своето писмено становище Република Финландия добавя в това отношение, че подобен процес на естествено пречистване може да бъде взет предвид, когато съгласно посочената директива се прави оценка дали е необходимо елиминирането на азота. Комисията изтъква от своя страна, че посоченият от Кралство Швеция процент на задържане не позволява достатъчно елиминиране на азота и че неговите изчисления са основани на средното намаляване на азота, което Директива 91/271 не позволявала. Следователно задържането не можело да се счита за съответстващо на определените в таблица 2 от приложение I към посочената директива изисквания относно достатъчното и постоянно ниво на пречистване.

27 В своята писмена реплика Комисията изтъква, че от изискването за гарантиране на високо равнище на защита, основано на принципите на предпазните мерки и превантивните действия, което е поставено пред политиката на Общността в областта на околната среда в член 174, параграф 2 ЕО и е препотвърдено от постоянната съдебна практика, следва, че е за предпочитане замърсяването да се коригира при източника. В това отношение Комисията е на мнение, че Кралство Швеция не е доказало, че елиминирането на азота както от вътрешните, така и от крайбрежните води, не би довело до подобряване на нивото на еутрофизация на Балтийско море.

28 Кралство Швеция отвръща в това отношение, че елиминиране на азота в случаите, когато местните условия не го изискват, може да благоприятства цъфтежа на синьо-зелените водорасли. При подобни обстоятелства, докато Комисията не

представела доказателство, че местните условия изискват елиминиране на азота, принципът на предпазните мерки щял да доведе по-скоро до това такова елиминиране да не се предприема.

Съображения на Съда

29 От член 5, параграф 2 от Директива 91/271 следва, че всички градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000 и изливащи се в чувствителна зона, е трябвало най-късно до 31 декември 1998 г. да бъдат предмет на пречистване, по-строго от предвиденото в член 4 от посочената директива.

30 В това отношение Съдът вече е постановил, че за да е налице заустване по смисъла на член 5, параграф 2 от Директива 91/271, е без значение дали отпадъчните води се изливат пряко или непряко в чувствителна зона (вж. в този смисъл Решение от 25 април 2002 г. по дело Комисия/Италия, C-396/00, Recueil, стр. I-3949, точки 29—32). Както генералният адвокат отбелязва в точка 72 от своето заключение, това съответства на високото равнище на защита, което се цели с политиката на Общността в областта на околната среда съгласно член 174, параграф 2 ЕО.

31 Съгласно точка A от приложение II към Директива 91/271 определянето на чувствителните зони може да се основава на еутрофизацията, на каптирането на питейна вода или на изискванията на други директиви.

32 В конкретния случай е безспорно, че през 1994 г. Кралство Швеция определя всички свои води като зони, чувствителни за еутрофизацията, и че водите от всички пречиствателни станции на тази държава членка пряко или непряко се заустват в тези зони.

33 От представените от страните становища е видно, че по принцип едно от хранителните вещества, независимо дали става въпрос за фосфора или за азота, се съдържа в по-малко количество от другото и че тази липса ограничава образуването на водорасли. Ето защо това вещество се нарича „ограничаващ фактор“. Водите в определена зона могат да бъдат чувствителни към едното или към другото от тези вещества, и дори към двете. Намаляването на фосфора и/или на азота в зависимост от чувствителността на посочените води следователно позволява да се ограничи образуването на водорасли.

34 Всички шведски води се считат за чувствителни към еутрофизацията или към риска от еутрофизация поради отделянето на фосфор. Само крайбрежните води, разположени между норвежката граница и община Norrtälje, са били идентифицирани като чувствителни към еутрофизацията или към риска от еутрофизация поради отделянето на азот.

35 При това положение следва да се приеме, обратно на изтъкнатото от Комисията, че Кралство Швеция е уточнило при идентифицирането на чувствителните зони кои хранителни вещества съгласно таблица 2 от приложение I към Директива 91/271 трябва да бъдат елиминирани при заустването на градски отпадъчни води в шведските вътрешни води. Действително, както отбелязва Кралство Швеция, в това отношение не е установено никакво разграничение между крайбрежните и вътрешните води.

36 Освен това член 5, параграф 3 от Директива 91/271 определя на какви правила се подчинява третичното пречистване на водите от заустванията в такива чувствителни зони. От тази разпоредба, тълкувана във връзка с разпоредбите, към които препраща, следва, че заустванията на пречиствателните станции за градски отпадъчни води в чувствителни зони, подложени на еутрофизация, отговарят на предписанията, фигуриращи в таблица 2 от приложение I към тази директива.

37 Съдът вече е установил, че тези предписания се прилагат, без да се засяга точка A, буква а), втора алинея от приложение II към Директива 91/271 (Решение от 23 септември 2004 г. по дело Комисия/Франция, C-280/02, Recueil, стр. I-8573, точки 104 и 105). Така в подточка ii) от тази разпоредба се предвижда, че що се отнася до крайбрежни води, за които е установено, че обменът на вода е слаб или че получават големи количества допълнителни елементи, за големите агломе-

рации трябва да се предвиди елиминирането на фосфора и/или азота, освен ако може да се докаже, че това елиминиране няма да окаже въздействие върху нивото на еутрофизация.

38 Таблица 2 от приложение I към тази директива се отнася до намаляването на фосфора и на азота в градските отпадъчни води. Съгласно заглавието на тази таблица се предвижда, че в зависимост от местната ситуация се прилагат само единият или и двата параметъра. Всъщност азотът или фосфорът или и двете вещества трябва да бъдат намалени именно в зависимост от местната ситуация. Държавата членка следователно може да избере да приложи стойността за концентрация или процента на намаляване.

39 Следва да се уточни, че Комисията и Кралство Швеция са единодушни, че еутрофизацията на Балтийско море представлява сериозен екологичен проблем и че това явление е предизвикано от повишена концентрация на азот и на фосфор — две вещества, които същевременно са абсолютно необходими за живота в морска среда.

40 Както изтъква Кралство Швеция, не съществува едно-единствено решение за проблема с еутрофизацията на цялото Балтийско море.

41 При тези условия от преписката е видно, че за да се намали еутрофизацията в различните части на Балтийско море, не следва да се приемат едни и същи мерки. В това отношение Директива 91/271 предвижда, че държавите членки преценяват въз основа на местната ситуация веществата — фосфор и/или азот — които допринасят за еутрофизацията и в съответствие с тази преценка вземат подходящи мерки за пречистване.

42 Следователно Директива 91/271 не изисква автоматично снижение на притока на азот, макар заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води да се извършват във водоприемници, разположени в чувствителна зона.

Определящо за това дали азотът и/или фосфорът трябва да бъдат намалени е съображението, свързано с чувствителния характер на тези водоприемници, в съчетание с анализ на местната ситуация.

43 Ето защо не би могло да се приеме поддържаното от Комисията тълкуване, съгласно което самото обстоятелство, че заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води завършват в чувствителна зона, позволява да се счита, че Директива 91/271 изисква третично пречистване на азота. Съгласно член 5, параграф 5 от посочената директива задължението за снижение на притока на азот зависи от това доколко заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, разположени във водосборните басейни на чувствителните морски зони, допринасят за замърсяването на последните.

44 Тъй като определянето на ограничаващия фактор е свързано не само с чувствителността на водите в приемниците, но и с наличието на замърсяващо действие на заустванията върху тези води, не може да се твърди, както по същество прави Комисията, че предвид силната еутрофизация в Балтийско море в същински смисъл както поради азота, така и поради фосфора, и предвид факта, че по-голямата част от шведските вътрешни води се излива в това море, за чувствителни към двете вещества трябва да се приемат както езерата, така и реките, а също и крайбрежните води на Швеция.

45 От тези съображения следва, че противно на изтъкваното от Комисията, Директива 91/271 не предвижда общо задължение за налагане на третично пречистване на азота в заустванията от всяка пречиствателна станция за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000.

46 След като Директива 91/271 налага намаляването на фосфора и/или на азота в зависимост от местната ситуация, а именно чувствителността на водите в приемниците към едно и/или друго от тези хранителни вещества и наличието на замърсяващо действие на заустванията върху тези води, може да се извърши обща проверка на разглежданите пречиствателни станции, водите от които са заустени в един и същ водосборен басейн.

47 Освен това, независимо дали са преки или непреки, заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, разположени в един и същ водосборен басейн на чувствителна зона, са подчинени по силата на член 5, параграф 5 от Директива 91/271 на приложимите към чувствителните зони изисквания само доколкото заустванията допринасят за замърсяването на тази зона. Поради това трябва да е налице причинно-следствена връзка между посочените зауствания и замърсяването на чувствителните зони.

48 С оглед на тези съображения следва да се разгледа дали Комисията е доказала наличието на такава връзка.

49 Действително следва да се припомни, че според постоянната съдебна практика в рамките на производство за установяване на неизпълнение на задължения, образувано по член 226 ЕО, задължение на Комисията е да докаже наличието на твърдяното неизпълнение. Именно тя трябва да представи на Съда всички необходими доказателства, въз основа на които последният да провери дали е налице неизпълнение на задължения, без тя да може да се основава на някаква презумпция (вж. по-конкретно Решение от 25 май 1982 г. по дело Комисия/Нидерландия, 96/81, Recueil, стр. 1791, точка 6 и Решение от 26 април 2007 г. по дело Комисия/Италия, C-135/05, Сборник, стр. I-3475, точка 26).

50 Освен това, когато Комисията представи достатъчно доказателства, позволяващи да се установи истинността на фактите, настъпили на територията на държавата членка ответник, последната следва да оспори подробно и по същество представената информация и произтичащите от нея последици (вж. в този смисъл Решение от 22 септември 1988 г. по дело Комисия/Гърция, 272/86, Recueil, стр. 4875, точка 21, както и Решение от 9 ноември 1999 г. по дело Комисия/Италия, C-365/97, Recueil, стр. I-7773, точки 84 и 86).

51 На първо място, що се отнася до пречиствателните станции, изброени в приложение 1, изменено, Комисията твърди, без обаче да го доказва, че от една страна, пречиствателните станции на Eslöv, на Kristianstad и на Jönköping не са оборудвани за елиминиране на азота от градските отпадъчни води, които пречистват. От друга страна, Комисията се ограничава да твърди, че азотът не е бил елиминиран от отпадъчните води на агломерациите на Hönö, на Strömstad, на Lidköping, на Sävsjö, на Borgholm, на Bjuv, на Svedala, на Klippan, на Torekov и на Åmål.

52 При тези условия Съдът не разполага с достатъчно доказателства, които да му позволят да установи точно обхвата на нарушението на общностното право, в което се упреква Кралство Швеция, и по този начин да провери дали е налице твърдяното от Комисията неизпълнение на задължения (вж. Решение от 26 април 2007 г. по дело Комисия/Финландия, C-195/04, Сборник, стр. I-3351, точка 32).

53 Що се отнася, на второ място, до пречиствателните станции, изброени в приложения 2 и 3, изменени, е важно да се припомни, че в рамките на иск за неизпълнение на задължения Съдът е този, който установява дали твърдяното неизпълнение е налице, дори засегнатата държава да не оспорва неизпълнението (вж. в този смисъл Решение от 15 януари 2002 г. по дело Комисия/Италия, C-439/99, Recueil, стр. I-305, точка 20 и Решение от 23 февруари 2006 г. по дело Комисия/Германия, C-43/05, точка 11).

54 Следва да се отбележи, че самото Кралство Швеция признава, че не е изпълнило в това отношение задълженията си по Директива 91/271. Тази държава членка потвърждава, че след изтичането на предписания в мотивираното становище срок пречиствателните станции, изброени в приложения 2 и 3, изменени, не са отговаряли на условията, приложими по силата на приложение I към посочената директива. От отговорите на Кралство Швеция на писмените въпроси следва по-конкретно, че от една страна, пречиствателните станции, изброени в приложение 2, изменено, не разполагали със специфична технология за елиминиране на азота. От друга страна, Кралство Швеция признава, че пречиствателните станции, изброени в приложение 3, изменено, разполагали със специфична технология за елиминиране на азота, но че отделянето на азот от тези станции е толкова значително, че дори в случай на висока степен на задържане допринася за еутрофизацията.

55 Дори да се предположи, че исковата молба на Комисията възприема общ подход по отношение на всички зауствания от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произтичащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, които проникват пряко в чувствителните зони или техните водосборни басейни, това обстоятелство не пречи неизпълнението на задължения да бъде признато по отношение на някои от тези станции. Действително този извод се подкрепя от факта, че Кралство Швеция, признавайки, че пречиствателните станции, изброени в приложения 2 и 3, изменени, не отговарят на изискванията, приложими по силата на приложение I към Директива 91/271, изрично потвърждава, че не оспорва иска на Комисията в тази му част.

56 От гореизложеното следва, че Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си, произтичащи от Директива 91/271, що се отнася до отделянето на азот от пречиствателните станции, изброени в приложения 2 и 3, изменени.

57 На трето място, що се отнася до пречиствателните станции, изброени в приложение 4 към писмената защита на Кралство Швеция, от една страна, и пречиствателните станции, изброени в приложение 5 към същата, от друга страна, за които не било необходимо никакво специфично оборудване за елиминиране на азота, защото заустванията на водите от тях не допринасяли за еутрофизацията на чувствителни зони, следва да се провери дали Комисията е установила, че заустванията от посочените станции допринасят за еутрофизацията на тези зони.

58 В това отношение следва да се констатира, че както е видно от преписката, посочените станции са разделени към водосборни басейни, чиито водоприемници са, от една страна, големият Ботнически залив, който съставлява ръкав на Балтийско море, и от друга страна, Балтийско море в същински смисъл.

Относно пречиствателните станции, водите от които се заустват в големия Ботнически залив

59 Сред пречиствателните станции, споменати в приложение 5 към писмената защита на Кралство Швеция, водите от някои се заустват пряко или непряко в Ботническия залив, а други се заустват пряко или непряко в Ботническо море. Следователно е възможно да се разгледат заедно съответните пречиствателни станции, водите от които се заустват в един и същ водосборен басейн.

60 На първо място, пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, водите от които се заустват или

пряко в Ботническия залив, или в неговия водосборен басейн, са съответно тези на Haparanda, на Luleå, на Piteå, на Skellefteå и на Umeå, и тези на Kiruna, на Gällivare и на Boden.

61 Между страните съществува съгласие по въпроса, че Ботническият залив е единствената значима зона на Балтийско море, която по принцип не е засегната от еутрофизацията. Освен това Комисията признава, че фосфорът е ограничаващият фактор в Ботническия залив.

62 При тези условия Комисията не е доказала, че поради условията, съществуващи в Ботническия залив, Кралство Швеция е трябвало да наложи третично пречистване на азота във всяка пречиствателна станция за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, водите от които са заустени в Ботническия залив.

63 На второ място, пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, водите от които са заустени или пряко в Ботническо море, или в неговия водосборен басейн, са съответно тези на Örnsköldsvik, на Härnösand, на Timrå, на Sundsvall, на Hudiksvall, на Söderhamn и на Gävle, и тези на Sollefteå, на Östersund, на Åre, на Ljusdal, на Bollnäs, на Mora, на Falun, на Borlänge, на Avesta и на Sandviken.

64 Между страните не съществува съгласие, от една страна, относно наличието на еутрофизация, както и определянето на ограничаващия фактор в Ботническо море, и от друга страна, относно наличието и евентуалните последици от прехвърлянето на азот, произлизащ от големия Ботнически залив и слизащ до Балтийско море в същински смисъл.

— Относно наличието на еутрофизация и определянето на ограничаващия фактор в Ботническо море

65 Според резултатите от приложените към преписката от Кралство Швеция проучвания големият Ботнически залив, включително Ботническо море, е единственият подрегион на Балтийско море, който не проявява очевидни признаци на еутрофизация.

66 Комисията основава твърдението си, че азотът е значителен ограничаващ фактор за еутрофизацията на Ботническо море, на доклада от 2003 г.

67 Същевременно този доклад ясно показва, че е общоприето, че не съществува проблем с еутрофизацията в откритите води на големия Ботнически залив.

68 От гореизложеното следва, че Комисията не е доказала, че азотът е значителен ограничаващ фактор за еутрофизацията в откритите води на Ботническо море.

69 Според изводите в доклада от 2003 г. еутрофизацията представлява проблем в Балтийско море в същински смисъл, в Cattégat, Sund и в крайбрежните зони на Ботническо море, където обменът на вода е слаб, а съдържанието на хранителни вещества е високо.

70 Що се отнася до крайбрежните води, в доклада от 2003 г. се твърди, че те са подложени на еутрофизация поради слабия обмен на вода и високия приток на хранителни вещества в тези води. Освен това в доклада се поддържа, че фосфорът е основният ограничаващ фактор в шведските крайбрежни води.

71 В това отношение следва да се вземе предвид точка A, буква a), втора алинея, подточка ii) от приложение II към Директива 91/271, по силата на която, що се отнася до крайбрежните води, за които е установено, че обменът на вода е слаб или че получават големи количества допълнителни елементи, заустванията, произлизащи от малки агломерации, по принцип са незначителни в тези зони, но що се отнася до големите агломерации, трябва да се предвиди елиминирането на фосфора и/или на азота, освен ако бъде доказано, че това елиминиране няма да окаже въздействие върху нивото на еутрофизация.

72 В това отношение докладът от 2003 г. отбелязва, че продължават да съществуват съмнения относно ефективността на елиминирането на азота, и потвърждава, че снижението на притока на азот в частите на Балтийско море, където ограничаващият фактор е фосфорът, би имало само ограничено действие върху еутрофизацията.

73 По-нататък, Кралство Швеция твърди, без Комисията да предоставя доказателства за обратното, че елиминирането на азота би имало за последица намаляването с около 19 тона на прехвърлянето на азот от Ботническия залив към Ботническо море, което представлява под 0,1 % от общото прехвърляне на азот между тези две морски зони. Следователно въздействието на елиминирането на азота в големия Ботнически залив върху нивото на еутрофизация в Балтийско море в същински смисъл би било незначително.

74 При тези обстоятелства следва да се констатира, че Комисията не е доказала, че поради условията, съществуващи в Ботническо море, Кралство Швеция е трябвало да наложи третично пречистване на азота, който се съдържа в заустванията на всяка пречиствателна станция за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, водите от които са заустени в Ботническо море.

— Относно наличието и евентуалните последици от прехвърляне на азот, произлизащ от големия Ботнически залив и слизащ до Балтийско море в същински смисъл

75 Комисията твърди, че във всички случаи между различните морски басейни се пренася значително количество хранителни вещества. По този начин 62 % от общото количество азот, изхвърляно пряко или непряко в Ботническия залив, впоследствие се оттичали към Ботническо море, което представлявало морска зона, в която азотът бил важен ограничаващ фактор.

76 От една страна, вярно е, както твърдят Комисията и Кралство Швеция, че задължението за пречистване на азота следва да се преценява в глобална перспектива, като се отчитат едновременно чувствителността на вътрешните води и тази на крайбрежните водоприемници. Следва обаче да се приеме, че понятието за водосборен басейн има определени граници. В това отношение следва да се отбележи, че в хода на съдебното заседание Комисията признава, че за разлика от изложеното в точка 44 от писмената ѝ реплика, тя не твърди, че Ботническият залив и Ботническо море могат да се считат за водосборни басейни на Балтийско море в същински смисъл.

77 От друга страна, що се отнася до довода на Кралство Швеция, че обменът на вода между Ботническия залив, Ботническо море и Балтийско море в същински смисъл е изключително ограничен, следва да се отбележи, както е видно от предадената на Съда преписка, че дълбочината на Балтийско море не е голяма, което не благоприятства обмена на вода. Освен това от приложение 11 към писмената защита на Кралство Швеция, което представя топографията на Балтийско море, следва, че между Ботническия залив и Ботническо море обменът на вода е ограничен от естествени препятствия, намиращи се северно от архипелага Kvarken. Според картата Ботническият залив и Ботническо море са свързани помежду си с възвишения, водите при които са с максимална дълбочина 25 метра. Това заключение се потвърждава и от приложение 12 към тази писмена защита, което илюстрира профила на морското дъно на Балтийско море.

78 При тези обстоятелства следва да се констатира, че Комисията не е доказала, че не съществува физическа бариера, ограничаваща прехвърлянето на азот между съответните морски басейни.

79 Впрочем, както генералният адвокат отбелязва в точка 93 от своето заключение, Ботническо море е истински азотен кладенец. Освен това в доклада от 2003 г. е признато, че проблемите на еутрофизация, свързани с азота в големия Ботнически залив, са по-малки и че само малко количество азот се пренася до Балтийско море в същински смисъл. Наличието на възвишения и на едно стеснение в големия Ботнически залив около островите Åland също оставя впечатлението, че тази топография не благоприятства прехвърлянето на вода и следователно на азот.

80 При това положение, макар да съществува прехвърляне на азот между големия Ботнически залив и Балтийско море в същински смисъл, Комисията не е доказала, че оттичането на водите от Ботническия залив и от Ботническо море към Балтийско море в същински смисъл води до пренасянето на значително замърсяване с азот от северните региони на Швеция, чиито пречиствателни станции не извършват елиминиране на азота.

81 В това отношение следва да се констатира, че между страните съществува съгласие относно обстоятелството, че около 11 % от общия азот в Ботническо море се изхвърлят в Балтийско море в същински смисъл.

82 Въпреки това, както е видно от документите по преписката и от становището, изложено от Кралство Швеция в хода на съдебното заседание, както тази държава членка отбелязва, релевантният процент е този, който изразява количеството азот, изхвърлено от пречиствателните станции за градски отпадъчни води от агломерации с ЕЖ над 10 000, водите от които се заустват в големия Ботнически залив, и който се пренася към Балтийско море. За сметка на това в настоящия случай общият поток азот не може да се счита за релевантен фактор, за да се определи дали азотът с произход от посочените станции трябва да бъде подложен на третично пречистване.

83 Действително документите по преписката позволяват да се установи, че хранителните вещества, сред които азотът, произхождат от множество човешки дейности и накрая стигат до морето, първо, посредством атмосферни емисии и произтичащи от тях отлагания, второ, посредством заустването от

точкови източници, разположени по протежение на брега или произлизащи от водосборните басейни, пренасяни от реките, и трето, посредством изтичания от дифузни източници.

84 В това отношение документите по преписката позволяват да се установи, от една страна, че голяма част от наличното в големия Ботнически залив количество азот е с произход от заустванията от дифузни източници. От друга страна, в рамките на тази категория селското стопанство е човешката дейност, в резултат на която се отделя голяма част от азота.

85 От това следва, че количеството азот, изхвърляно от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, не отговаря на посоченото от Комисията процентно съдържание на азот.

86 При тези условия е трудно да се установи на какво съответства изтъкнатото от Комисията пренасяне в размер на 62 %. При всички положения подобен процент не може да съответства на количеството азот в заустванията на пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000.

87 Според становището на Кралство Швеция, изразено в хода на съдебното заседание, процентът на пренасяне на азот, включващ единствено отделянето на това хранително вещество от разглежданите пречиствателни станции, възлиза на около 1,2 %.

88 При тези обстоятелства Комисията не е доказала, че пренасянето на азот с произход от шведските пречиствателни станции за градските отпадъчни води на агломерациите с ЕЖ над 10 000, водите от които се заустват в големия Ботнически залив към Балтийско море в същински смисъл, може да се квалифицира като значително по смисъла на съдебната практика, съгласно която потокът на азот, провокиран от градските отпадъчни води, които се заустват в еутрофизирани води, може да се счита за значителен, ако представлява около 10 % от общия поток на азота (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Франция, посочено по-горе, точка 77).

89 От друга страна, на срещата на министрите, проведена на 15 ноември 2007 г. в Краков, Комисията Helcom, създадена по силата на Конвенцията за Балтийско море, приема план за действие за Балтийско море (Helcom Baltic Sea Action Plan). Този план, обсъден в хода на съдебното заседание, предвижда таван за отделянето на азот и на фосфор, както и необходимо намаляване на азота и на фосфора в различните части на Балтийско море. От него е видно, че за Ботническия залив и Ботническо море не е необходимо да се намалява процентът на азот.

90 Макар да е вярно, че в същото време в посочения план за действие се препоръчва намаляване на азота в Балтийско море в същински смисъл до 94 000 тона на година, следва да се отбележи, че това предписание не се отнася до Кралство Швеция. За сметка на това то се отнася до държавите, които се намират в зоната на водосборния басейн на Балтийско море в същински смисъл.

91 При тези условия следва да се констатира, че Комисията не е представила доказателство, от една страна, че отделянето на азот от вътрешните води и от крайбрежните води на Ботническия залив допринася за еутрофизацията на Ботническо море, и от друга страна, че азотът представлява основният ограничаващ фактор за еутрофизацията на Ботническо море.

92 От всичко гореизложено следва, че Комисията не е доказала, че количеството азот с произход от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерациите с ЕЖ над 10 000, водите от които се заустват в големия Ботнически залив, допринася за еутрофизацията в Балтийско море в същински смисъл. Ето защо Комисията не е представила доказателство, че Кралство Швеция е трябвало да наложи третично пречистване на азота във всяка пречиствателна станция за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерациите с ЕЖ над 10 000, водите от които се заустват в големия Ботнически залив.

93 При тези обстоятелства следва да се приеме, че Комисията не е представила доказателство, че Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по

Директива 91/271, що се отнася до всяка пречиствателна станция за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерациите с ЕЖ над 10 000, водите от която се заустват в големия Ботнически залив.

Относно пречиствателните станции, водите от които се заустват във водосборния басейн на Балтийско море в същински смисъл

94 Що се отнася до заустванията на пречиствателните станции, изброени в приложение 4 към писмената защита на Кралство Швеция, които са разположени във вътрешността на южна Швеция и пречистват градските отпадъчни води, произлизащи от агломерациите с ЕЖ над 10 000, разположени във водосборния басейн, чиито води се стичат към чувствителните към азот крайбрежни води между норвежката граница и община Norrtälje, Кралство Швеция изтъква, че не е необходимо третично пречистване на азота, доколкото явлението естествено задържане позволява да се елиминира в достатъчна степен това хранително вещество.

95 В това отношение от представената на Съда преписка е видно, че задържането е естествен процес, протичащ в езерата и потоците, които задържат по-голямата част от отделения азот и го преобразуват в безвреден газ, като това отговаря и на метода, използван при елиминирането на азота в пречиствателните станции. Задържането се осъществява по-конкретно в басейните, в които оттичането на водата е забавено и в които тя обичайно престоява в продължение на години. Това явление се проявява по такъв начин, че азотът се премахва или с органичното вещество в дънните утайки на езерните басейни, или чрез процеса на нитрификация/денитрификация на микроорганизмите под формата на атмосферен азот.

96 Комисията не оспорва, че задържането е химически процес, който протича във водата и който намалява концентрацията на азот, но изтъква, че този процес не би могъл да се използва като заместител на елиминирането на азота от пречиствателните станции, предвидено в Директива 91/271, тъй като това е в противоречие с принципа на предпазните мерки и със съдебната практика. Освен

това Комисията счита, че процесът на задържане на азота не позволява трайното елиминиране на същия и е зависим от сезонните промени.

97 На първо място, следва да се констатира, че нито една от разпоредбите на Директива 91/271 не се противопоставя на това естественото задържане на азота да може да се приеме като метод за елиминиране на азота от градските отпадъчни води.

98 Що се отнася до повдигнатия от Комисията довод, според който процесът на задържане на азота е твърде нестабилен, за да се вземе предвид, следва да се отбележи, че Кралство Швеция посочва, че изчисляването на заустването от всяка агломерация в крайбрежните чувствителни води се основава на действителното заустване от агломерацията заедно със задържането, изчислено поотделно. Използваният метод включва резултатите от ефективните измервания на съдържанието на азот в различните потоци и изчисленията обикновено се правят въз основа на програма за измервания, осъществявани за периоди до десет години. От това следва, че тези изчисления вземат предвид и азота, който се е завърнал във водата, и следователно този резултат показва чисто задържане, което включва целия азот, включително този, който е уловен по-рано и който отново е бил освободен.

99 По-нататък следва да се отбележи, че в самия доклад от 2003 г. се признава, че естественото задържане съставлява законно приета възможност.

100 На последно място, следва да се припомни, че както бе посочено в точка 47 от настоящото решение, трябва да е налице адекватна причинно-следствена връзка между заустванията и замърсяването на чувствителните зони. При това положение, макар водите на Балтийско море в същински смисъл да са подложени на еутрофизация в частност заради азота, докато Комисията не докаже, че отделянето на азот от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерациите с ЕЖ над 10 000, водите от които се заустват в Балтийско море в същински смисъл, допринася за еутрофизацията на това море, не трябва да се изисква третично пречистване на азота за всяка от тези станции.

101 От друга страна, както генералният адвокат отбелязва в точка 82 от заключението си, таблица 2 от приложение I към Директива 91/271 не изисква в рамките на третичното пречистване пълно пречистване, а що се отнася до азота, изисква или намаляване, позволяващо да се достигне или норма от 15 mg/l за агломерациите с ЕЖ между 10 000 и 100 000, или минимален процент на намаляване от 70—80 %. Следователно непрякото отделяне на азот в чувствителни към него води довежда до задължението да се намали азотът само ако за една пречиствателна станция повече от 30 % от съдържащия се в градските отпадъчни води азот достигне тези чувствителни води.

102 Поради това следва да се определи дали Комисията е доказала, че заустванията от разглежданите станции не са в съответствие с тези предписания.

103 Както отбелязва в началото шведското правителство, територията на тази държава членка се състои от многобройни езера и реки. Освен това Кралство Швеция добавя, че преди азотът, който се отделя в хидравличната система, да достигне брега, изтича продължителен период от време и следователно естественият процес на отделяне на азота в заустванията е дългосрочен. При тези условия следва да се констатира, че естествените характеристики на шведската територия изглежда могат да благоприятстват задържането на азота.

104 От една страна, Кралство Швеция твърди, без Комисията да оспорва това, че в една класическа пречиствателна станция, оборудвана за механично, биологично и химическо пречистване, винаги се извършва известно елиминиране на азота, дори когато станцията не е специално оборудвана за тази цел. Намаляването на азот в такава пречиствателна станция се равнява средно на 30 %. От друга страна, от данните, предоставени от Кралство Швеция в отговора му на писмените въпроси, е видно, че според осъществени през 2008 г. изчисления процентът на задържане на азот е 54 % за пречиствателната станция на Filipstad, 81 % за тази на Kumla, 47 % за тази на Flen, 92 % за тази на Nässjö, 74 % за тази на Tranås, 70 % за тази на Vimmerby и 48 % за пречиствателната станция на Olofström.

105 Следва да се констатира, че при тези обстоятелства Комисията не е доказала, че за всяка от станциите, изброени в приложение 4 към писмената защита на Кралство Швеция, комбинираните последици от намаляването на азота от пречиствателните станции, от една страна, и от естественото задържане, от друга страна, не позволяват да се достигне минималният процент на елиминиране на азот, изискван от Директива 91/271.

106 При тези условия следва да се констатира, че Комисията не е представила доказателство за твърдяното неизпълнение, що се отнася до посочените станции.

107 От всичко гореизложено произтича, че като не е следило, най-късно до 31 декември 1998 г., за това заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 10 000, изброени в приложения 2 и 3, изменени, които проникват пряко в чувствителните зони или техните водосборни басейни, да отговарят на релевантните предписания на приложение I към Директива 91/271, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по член 5, параграфи 2, 3 и 5 от посочената директива.

108 Отхвърля иска в останалата му част.

По съдебните разноски

109 По силата на член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Макар съществената част от правните основание на Комисията да не са приети, тъй като Кралство Швеция не е направило искане за нейното осъждане да заплати съдебните разноски, следва да се постанови, че всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

110 По силата на член 69, параграф 4 от Процедурния правилник държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) Като не е следило, най-късно до 31 декември 1998 г., за това заустванията от пречиствателните станции за градски отпадъчни води, произлизащи от агломерации с еквивалент жители над 10 000, изброени в приложения 2 и 3 от неговата писмена защита, изменени с неговата писмена дуплика, които проникват пряко в чувствителните зони или техните водосборни басейни, да отговарят на релевантните предписания на приложение I към Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води, изменена с Директива 98/15/ЕО на Комисията от 27 февруари 1998 година, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по член 5, параграфи 2, 3 и 5 от посочената директива.

2) Отхвърля иска в останалата му част.

3) Комисията на Европейските общности, Кралство Швеция и Република Финландия понасят направените от тях съдебни разноски.

Подписи